

BONA PAU

Nº. 596 - Any L - MONTUÏRI - OCTUBRE - 2002

- 18 professors donaran classe a 190 alumnes
- Un setembre atapeït de concerts, conferències, torrades i sopars a la fresca
- Ja s'han trobat bolets i molts de caragols

- Els resultats del Montuïri no satisfan.
- 4 equips femenis de bàsquet, en competició
- Per evitar anades a Ciutat s'implantarà "ventanilla" única

BREUS

Agraïment a Noves Generacions del PP

La Junta Local de l'Associació Espanyola Contra el Càncer fa públic el seu agraïment a les Noves Generacions del PP pel donatiu rebut, de 837,31 euros amb motiu del sopar organitzat el passat 17 d'agost.

Carrer dedicat a Antoni Gomila, a Palma

La Comissió de Govern de l'Ajuntament de Palma a la sessió del 18 de setembre passat va aprovar donar el nom d'Antoni Gomila Jaume a un dels nous carrers de la nova urbanització Son Fuster Nou "per la seva tasca a Montuïri i també per haver estat membre fundador de la PIME i responsable de les campanyes "No les llancis, per solidaritat" i "El reis de vidre", el beneficis de les quals es destinaven a Càritas i a Deixalles".

Jona Mª Palou, directora del Museu de Mallorca

Joan Mª Palou, fins ara Directora Insular de Cultura i Patrimoni del CIM, ha estat nomenada Directora del Museu de Mallorca en substitució de Guillem Rosselló Bordoy, fa pocs mesos jubilat. Per la seva part, Joana M^a va manifestar estar contenta d'aquest nomenament per retornar a la seva professió, ja que des de 1976 pertany al Cos Facultatiu de Conservadors de Museus i haver treballat a la secció de Belles Arts del Museu de Mallorca.

BONA PAU Montuïri

Director: Onofre Arbona Miralles
Redactors i col·laboradors:

Joan Miralles i Monserrat, Catalina Sastre Pericàs, Guillem Mas Miralles, Miquel Martorell Arbona, Antoni Mateu Socias, Melcior Nicolau Jaume, Catalina Barceló Mayol, Josep Oliver Verd, Rafel Pons Mairata, Felip Munar i Munar, Gabriel Camps Ferrer, Miquel Mascaró Crespi, Joan Barceló Cerdà i Lluís Servera Sitjar.

Administració: Martí Ferrer Sampol
C/ Es Pujol, 5 - 07230 Montuïri - Tlf. 64 66 93

Imprimeix: Tirrena, S.A. Manacor

Depòsit legal: PM 133 - 1958

Nota: Les opinions aparegudes en els articles firmats, sols són atribuïbles als seus autors.

Correu electrònic: oabonapau@terra.es

Gairebé tots ls veïns de la Plaça de ses Tres Creus, un dia d'aquest estiu passat es decidiren a ressemar la pastera a l'enotorn de l'olivera que adorna aquell indret

Nova composició del P. Martorell

El passat 20 de setembre el Quartet Miramar va estrenar a la capella de la Misericòrdia de Ciutat la primera composició per a quartet del P. Antoni Martorell, just acabada de compondre, titulada "Quartetto d'archi in fa maggiore". Una peça que possiblement podrem escoltar a Montuïri dins un curt termini.

Colomar exposa a Porreres

L'artista plàstic Bernat Colomar, del 24 al 31 d'octubre esposarà a la planta noble de l'Ajuntament de Porreres una mostra de plumilles, aiguaforts, litografies i linogravats. La inauguració serà a les 20h de dia 24 i es podrà visitar diàriament de les 18 a les 21h i el dissabte i diumenge, de 10 a 13h i de 18 a 21h.

Educació d'Adults

Els cursos d'Educació d'Adults 2002-2003 que organitza la Mancomunitat començaran en dates properes, on s'ofereixen ensenyaments reglats, informàtica, idiomes, tallers, altres cursos i mòduls vàlids per a l'accés a cicles de grau mitjà. Per a més informació, a les oficines de l'Ajuntament.

Aquesta revista ha rebut el suport de

GOVERN DE LES ILLES BALEARS

Conselleria d'Educació i Cultura
Direcció General de Política Lingüística

ES GRAONS

Altruisme

La recaptació del sopar a la fresca que el Patronat de Música va organitzar el passat 14 de setembre i reüní unes 450 persones haurà servit per poder adquirir certs instruments per als joves músics; si bé d'aquesta trobada no s'ha d'oblidar la col·laboració desinteressada d'un bon grapat de famílies que aportaren gratuïtament els ingredients del menjar.

Incoherència

És evient que en el nostre poble hi ha gent valuosa, compromesa, entregada... però en algunes ocasions certes persones deixen de banda aquestes virtuts tan lloables i sembla que per un incoherent partidisme rebutgen donar el seu recolzament a determinades activitats socials o culturals.

Un concert excepcional

Encara que sembli incoherent, al llarg de l'estiu que acabam de deixar han proliferat els actes culturals als quals ha tengut oportunitat de participar la gent del nostre poble; si bé en aquest espai volem dedicar especial esment al darrer dels dos concerts que la banda de música va oferir el vespre del tercer diumenge de setembre passat, quan damunt els graons, quasi just davall del campanar, amb una bona il·luminació i a recer d'inclemències atmosfèriques i còmodament instal·lats, tant músics com el públic assistent, poguérem gaudir —uns interpretant i la resta escoltant— d'unes partitures executades amb una perfecció digna d'elogi i elegides amb tant d'encert, que sols se sentia la conjunció d'unes notes musicals que afalagaven els mateixos músics; mentre els oients escoltaven embadalits amb tant d'interès, que les notes musicals dels intèrprets romaniens gravades a l'interior de cadascú al llarg d'aquella hora llarga de concert, sense interrupció de cap casta.

Fou un recital que va començar amb la interpretació de *Mallorca canta*, de Xamena i va continuar successivament amb *Amparito Roca*, de Teixidor; *Flor de Murta*, de Noguera; *Oregon*, de Jacob de Haan; *Flores de España*, de Pérez Charro; *Evocación*, de Cebrian; *Puenteáreas*; *Aniversary Cha, Cha, Cha*, de Penders; *Sinatra in concert*; *La Balanguera*, arranjamment de T.

Parera, i encara, de plus, *El Chico*.

Una curta vetllada que es pot considerar com l'adequada clausura d'un estiu ple d'actes culturals, recreatius, benèfics i, com no, d'uns festes patronals, agradoses i simpàtiques. Com també va suposar una demostració fefaent de la complaença en escoltar música d'una part considerable de la gent del poble, que en altres ocasions difícilment pot assaborir, degut al deplorable renou que inevitablement es percep durant els concerts que s'ofereixen en mig de plaça.

D'aquí que aquesta vetllada es pot considerar com un acte cultural eficient, digne d'un auditori més o manco apassionat per la música clàssica o moderna, perquè de tot hi va haver. I si els intèrprets es meresqueren —i els hi donaren— molts d'aplaudiments, també fou mereixedor d'elogi la postura i comportament del públic, al qual no se li podia exigir més. Quina diferència d'aquells tradicionals concerts on el públic aprofita per saludar-se i treure a rotlo successos o problemes insuls o banals en lloc d'atendre i assaborir la música que emet la banda!

Des d'aquesta modesta tribuna de bell nou volem mostrar la nostra admiració i a la vegada brindar el darrer aplaudiment —més que merescut— a tots els components de la Banda de Música de Montuiri, per tot quan suposa potenciar la sensibilitat musical i cultural del nostre poble.

O. ARBONA

DOS DITS DE SENY

Parar esment

De cada dia més ens trobam amb diferents persones que reben una quantitat impressionant de missatges a través de la ràdio, la televisió, els diaris, els amics, el telèfon, els veïnats... Sembla, però, que precisament perquè es reben tants d'impactes informatius, en general, de cada vegada ens costa més atendre, i quan ho feim, la majoria de les vegades posam tan poca atenció que sembla que ens desentenem. Si no succeeix que mentre l'altre parla ja estam pendent de la resposta que li donarem.

Així i tot hi ha persones que tenen la qualitat de saber escoltar i parar esment en allò que les comuniquen; és a dir: deixen parlar l'altre mentre estan pendent del que se li diu. Són aquells que consideren la importància del missatge, es fixen en tot quan se'ls participa i fins i tot observen les possibles reaccions i postures en aquells moments.

A vegades hem sentit dir que hem d'aprendre a escoltar amb el cor, ja que de fer-ho així, les persones, les situacions, les coses sentides des del cor, des del sentiment, es veuen i perceben de manera molt diferent, tota vegada que escoltar amb el cor significa fer-ho sense prejudicis, amb sinceritat, amb dedicació, des de l'amor i la comprensió.

A mesura que va passant el temps de cada vegada trobam més persones, tant homes com dones, que tenen necessitat de parlar i de comunicar, de contar el seu problema o la seva situació personal i seria desitjable que ho poguessin fer senzillament, com també es veuria complit el seu anhel si es trobàs qualcú disposat a escoltar-lo, no només amb les orelles, sinó també amb el cor, i així, segur que pararia esment en tot quan se li exposa i possiblement veuria complit el seu desig.

SALOMÓ

El futur del transport públic a Mallorca

La garantia del dret a la mobilitat individual, la millora de la qualitat de vida, i una major accessibilitat en tot el territori vertebraran el Pla Director Sectorial de Transports de les Illes Balears, dissenyat per la Conselleria d'Obres Públiques, Habitatge i Transports, amb l'objectiu que la quota d'ús del transport públic passi del 5 per cent actual al 25 per cent d'aquí a l'any 2006.

El Pla de Transports s'ha planificat per situar molt alt el llistó de la qualitat, de forma que el cercle viciós que alimenta el poc ús del transport públic es transformi en un cercle virtuós. Es tracta d'aconseguir que el territori Mallorca s'articuli entorn d'una xarxa de transport socialment i econòmicament eficaç, dins d'un model de sostenibilitat ambiental i social.

És insostenible que a una illa de 3.600 quilòmetres quadrats i amb 700.000 habitants el 95 per cent dels trasllats es facin amb transport privat. Per aquest motiu, la Conselleria d'Obres Públiques, Habitatge i Transports ha posat les bases d'una xarxa de transport públic que actuï com a element integrador i com a palanca d'una més gran igualtat d'oportunitats per a tots. Amb la seva implantació, els ciutadans tindran l'incentiu de gaudir dels avantatges d'un transport públic modern, ràpid, còmode, econòmic i més respectuós amb l'entorn.

A Mallorca, les primeres actuacions del Pla de Transports seran la reorganització de les línies i de les concessions, la implantació del transport a la demanda, l'establiment de noves connexions més eficients entre l'autobús i el tren, i la implantació d'una imatge unificada entorn a la marca TIB, Transport de les Illes Balears, referida als colors groc i vermell dels autobusos del servei discrecional.

L'articulació d'una alternativa vàlida al vehicle privat és una palanca per fer més sòlid el camí que el Govern proposa per a un model de desenvolupament més sostenible.

El Pla de Transports és un element d'aquesta política. Respon a una opció per l'estalvi energètic i pel respecte al territori. Combina la promoció d'un model més sostenible amb una proposta de millora de la qualitat de vida per als ciutadans. El Pla té un paper fonamental a jugar en el reequilibri del territori, en tant que forma part d'un ventall de propostes coordinades que, més enllà del transport públic estricte, comprenen accions en el terreny de l'habitatge, el disseny respectuós de les infraestructures, la qualitat en l'edificació pública, la rehabilitació del patrimoni i en el camp més ampli de l'ordenació del territori.

FRANCESC QUETGLAS

Conseller d'Obres Públiques, Habitatge i Transports

ALTRES BREUS

Amb el Conseller d'Obres Públiques

Dia 2 de setembre passat en el transcurs d'una roda de premsa a Sineu, Francesc Quetglas, Conseller d'Obres Públiques, Habitatge i Transports ens donà a conèixer el Pla Director Sectorial de Transports de les Illes Balears, el qual, dotat amb 32.431.000 euros (5.396.064.366 pessetes), pretén articular una xarxa de transport regular de viatgers per carretera que constitueixi una alternativa vàlida al vehicle privat. L'objectiu és aconseguir que l'ús del transport públic passi de la quota del 5% actual a un 25% d'aquí a l'any 2006.

Realitzacions de la Conselleria de Turisme

Dia 11 a Algaida, Celestí Alomar, Conseller de Turisme, va oferir un sopar als mitjans audiovisuals de la Part Forana de Mallorca, on va aprofitar per donar a conèixer les realitzacions i noves eines posades a l'abast de la societat illenca i més en concret per al sector turístic. Es projectà un vídeo promocional de les Illes Balears i parlà de l'ecotaxa, en relació a la qual digué "que hi haurà un abans i un després". Alabà la tasca dels mitjans de la Part Forana i ens encoratjà a seguir endavant.

Premis Ciutat de Palma

A la nostra redacció hem rebut les convocatòries i bases dels Premis Ciutat de Palma de 2002 corresponents a Arts Plàstiques, Novel·la i Poesia dotats respectivament amb 12.000, 15.000 i 6.000 euros. El termini d'admissió acaba el proper 5 de novembre i les bases obren a disposició de qui vulgui.

Bolets i caragols

A partir de la pluja del 13 de juliol han estat molts els cercadors de bolets comestibles i caragols que n'han trobat a balquena, tant per les garrigues com per altres indrets relativament prop de la vila. Un fet que durant els mesos d'estiu es dona pocs anys.

BIP **Super Montuïri**
supermercados Extens assortit
 Gran varietat de productes d'alimentació

Peix congelat • Carnisseria • Xarcuteria
 Panaderia • Fruita i verdura • Begudes • Neteja
 I TOTA LA NOVA GAMMA DE "LEADER PRICE"

Av/ Es Dau, s/n

Tlf. 971 64 67 60

Montuïri

Un casament i un sopar

Quan la cosa va de liris

El casament va ésser a la Sala de Sessions de l'Ajuntament de Montuïri. De les adequades i inspirades paraules del regidor celebrant de la cerimònia nupcial, el mateix orador en tragué aquesta conseqüència, formulada en un desig: per què ens hem de tenir enveja si triomfem en el guanyar doblers, assolir un bon lloc de treball, una professió brillant, un rècord esportiu... i no l'hem de tenir davant un amor triomfant com el que ens testimonia aquesta parella, arribat a la seva plenitud davant les paraules del legislador competent que li dóna legalitat, seguretat, dignitat i respecte social?

Pens que aquest desig del regidor va tenir compliment en el sopar organitzat pel Patronat de Música de Montuïri a la piscina del Dau. Passàrem de 400 els comensals que responguérem i assaborírem el menú vegetarià preparat sobre dos bufets, més un de complement dedicat a les postres. Els ingredients vegetals varen ésser variats i ben combinats. Com nosaltres, els qui els consumírem. No hi havia distinció de colors, si blancs o si negres; no hi havia distincions de tractes; no hi havia diferències de religió, sexe o edat. Nins movent-se entre les taules, com correspon a la carn que creix; persones d'edat reposadament assegudes, parlant amicalment; adolescents, joves, matrimonis joves i madurs, lluint la salut i força, bellesa i promeses de futur que inclou la tan desitjada i enyorada etapa de la vida de l'home. Tota la varietat del planter ciutadà compartint una mateixa menjada tan variada i ben condimentada com ho podien ésser els ingredients del menú, i més i molt més.

La Música havia aconseguit el prodigi. Difícilment es pot trobar el positiu espectacle donat per Montuïri, tot el poble unit, com l'ofert a tots els ulls dels qui el volguessin contemplar, en el sopar del dissabte, 14 de setembre, en el Dau.

Record la pel·lícula titulada "Hablando con Venus", si no em falla la memòria. En ella s'ha de lluitar de valent per vèncer i superar la innombrable quantitat d'encontres, entrebancs, sorpreses desagradables, túnels de difícil sortida, culs de sac, que el pobre director d'orquestra ha de combatre per treure

endavant l'òpera wagneriana "Tannhäuser". En un mal moment, l'atribolat director gairebé ho envià tot a porgar fum.

Però també en la pel·lícula la música triomfa i quan comencen a sonar les notes del drama de Wagner, els ànims dels oients, com també els dels qui s'havien barallat cent vegades durant la preparació de l'espectacle, es van tranquil·litant, asserenant, il·luminant mentalment. Cessa l'ofuscació passional, arriben l'equilibri, la ponderació, l'objectivitat. Tots aquells cans i moixos dels assa-

jos de l'òpera es van transformant i potenciant a éssers humans que comparteixen tot el missatge de civilització i cultura del cavaller Tannhäuser.

On són els liris? A l'òpera, els espectadors sabran que els pecats del cavaller han estat perdonats quan la seva vara de pelegrí floreix miraculosament. A la pel·lícula, fent-se ressò del prodigi i en un deliciós "gag" còmic, qui floreix anunciant el final feliç, no és el bordó del protagonista, sinó la batuta de fusta del director d'orquestra.

Sorprenentment, un liri blanc sobre la punta de la batuta. Mirau per on, igual passa amb l'escut de Montuïri: un liri blanc sobre la punta del seu puig. Siemne dignes.

JOSEP OLIVER I VERD

El menú vegetarià estava preparat sobre dos bufets més un de complement

Restaurant
Cas Carboner (DIMARTS TANCAT)

REFRESCS DE NOCES, COMUNIONS, BAPTISMES...

**Bufet diari de dilluns a dissabte
Mè, porcelletes, porcelles i altres plats per dur-se'n**

**Ctra. Manacor, km. 28 • Tlfs. 971 64 65 04 - 971 64 40 66 07230
07230 MONTUÏRI**

LA IMATGE COMENTADA

Obrint la porta d'avui, de pinte en ample, descobrim la fesomia, momentàniament tibada, d'un home de pell bruna i ànima immaculada: la d'en Harri Chaud Moolchand. La seva singular conducta, farcida d'instantos sorprenents i genials, ha configurat una aura d'amistat i carisma tot al seu voltant.

Nasqué el 1940, a l'estat insular de Maurici, a 880 quilòmetres a l'est de Madagascar, al bell mig de l'oceà Índic. Provenent d'ultramar, ençà els confins tropicals, pertany als radis de l'arxipèlag de les mascarenhas, a l'Àfrica oriental del sud. Maurici és un dels països del món més densament poblats (465 hab/Km²), a causa, sobretot de l'elevada natalitat; hi predomina la població índia i paquistanesa.

En Harri s'inicià en el camp laboral, al llarg de la seva primera joventut, atenent persones necessitades, gent major òrfena de salut, les quals requerien l'atenció, l'esment i el conhort que ell, el nostre amic, sabé lliurar-los, al mateix seu bressol de naixença.

Poc després, complerts els 20 anys d'edat, s'embarcà cap a Suècia, a Escandinàvia, i allà s'ocupava de mantenir desada una farmàcia, a la ciutat de Göteborg, arran de l'estuari del riu Göta.

Un any més tard, en Harri fou contractat pel coronel Waters, representant majorista de productes d'apotecaria i, alhora, un alt dignatari de l'església Anglicana. Aleshores, tots dos plegats, prengueren rumb en destí a la capital britànica (Londres) per tal de fixar-hi la residència. Des d'aquell punt visitaren un bon grapat de pàtries europees per raons merament comercials. En Harri gaudí, per tant, no només de l'oportunitat de conèixer diversos i múltiples indrets del "vell continent", sinó també d'apropar-se al coneixement de Crist, fins a identificar-se amb la seva doctrina. (Recordem que el senyor Waters n'era un membre eminent, de la jerarquia eclesiàstica anglesa).

Arribà el moment, malauradament, que els negocis d'aquest magnat no devien rodar-li gaire bé i, aquest, li comunicà a en Harri: "No podré pagar-te, em sap greu, però hauràs de cercar-te una altra ocupació,..." El nostre conveí, emperò, remunerat o sense, no volgué separar-se d'ell. Entretant, el coronel Waters celebrà les seves noces, i l'any 1963, juntament amb la seva esposa i en Harri, aterraren a Mallorca, per tal de conèixer aquest

**Harri Chaud,
cortesía envers l'altri**

clima, mediterrani i il·luminat. I aquí fou on conegué, el de Maurici, el senyor Petiet i altres personalitats senyorívols. D'aquesta manera deixà de banda, en Harri, 16 anys al servei del susdit coronel, mentre comença a figurar una altra etapa biogràfica, essent, a partir de llavors i fins avui, la mà dreta del baró Jean Claude.

Afincats a la nostra illa, primerament a Ciutat, a la barriada d'El Terreno, on, per cert, amistaren amb Sara Montiel i altres figures insignes del món de la brillantina. A més a més, eren veïns de l'admirat pintor Joan Miró.

Unidament, baró i majordom, han tramuntat cinc dotzenes de vegades l'Atlàntic, ultra les estades a contrades tan distants i desiguals com Madagascar, Egipte, Tanzània, França, Djibouti, Itàlia, Suïssa, Kenya, EUA (Estats Units), els països escandinaus, etc.

Amb el passaport de ciutadans del món, ben bé si fossin l'alter-ego de Willy Fogg, han gaudit de la complença d'haver fraternitzat, una miqueta amb astres del cel·luloide, tals com Charles Boyer, Zsa Zsa Gabor

o Elizabeth Taylor.

Ja han transcorregut 27 anys de vida, de bracet, un i altre, cavaller i senescal, noble i lliurea lleial, patriarca i fidel pigall, darrerament residents a la nostra vila acollidora, plaent i radiant de llum. I és que en Harri és un apassionat de la claror montuïrera, sembla que li insuflés alegrança! No debades, l'astre rei que aquí ens empara, és sinònim d'helioteràpia, per al nostre benvolgut protagonista.

En Harri, germà de 9 més, de condició familiar humil, s'ha obert un camí rodamón, mitjançant la cortesía envers l'altri, ofrenant estima i harmonia, presència perseverant i estabilitat a qui ha atès, el cor servent i les mans genuïnes de misericòrdia. Valgui com a mostra d'aquest capteniment humanitzat i caritatiu la següent anècdota, referit pel mateix baró Petiet: "Una vegada, estant a París, jo m'havia de reunir amb un grup de missers, d'advocats, en un domicili nostre i vaig comanar-li, a en Harri, un paquet de sandvitxos, ja que no ens podíem enredar fent dinar. Quan ell era de camí, de tornada, al portal d'uns església trobà una dona indigent que suplicava almoïna. En Harri li entregà tota aquella vianda que portava i, fins i tot, els doblers que tenia a l'abast!"

JOAN BARCELÓ

S'ha dit que...

No manquen senyalitzacions de tràfic en el poble, però encara fa falta molta gent que les respecti.

La majoria de gent ha tornat molt còmoda, no sap o no vol anar a peu pels carrers. Per això es queixen que hi ha manca d'aparcaments i augmenten els problemes de tràfic.

"Es mentida que el "dimoni" no hagués entrat mai dins l'església. Jo, quan ho era —deia en Joan "Panxo"— hi vaig entrar i vaig participar en els balls amb els cossiars quan feren l'homenatge a l'amo en Joan "Niu"— (D'això fa uns 25 anys)".

De cada dia es veu manco gent que agrani davant ca seva, com altre temps, i això fa que s'acumuli brutor en excés. Seria bo que reemprenguéssim aquell bon costum i així el poble romandria més net.

Fa temps que va desaparèixer un llibre molt gros de cant gregorià de dalt el cor de l'església (en estar obert era de quasi un metre). Es demana que si algú en sap noves que ho participi a la rectoria.

El negoci de llepolies del carrer Major es traspassa i això que ja hi ha hagut dos comerços diferents al mateix lloc.

Es va veure un cartell que deia que el restaurant dels Creuers s'havia de tornar obrir dia 1 d'Octubre.

Manquen set mesos i mig i ja es comencen a preparar les pròximes eleccions municipals. Certes persones senceres i sinceres que a les passades eleccions anaven als primers llocs, sembla que ara es desmarquen. Serà una llàstima o ...!

En el darrer ple municipal Mateu Ginard va dir que la informació de la ràdio de Montuïri era tendenciosa.

El matí del 9 de setembre passat Ràdio Montuïri entrevistava el batle,

el qual, a l'entorn de la polèmica de les antenes de telefonia mòbil, deia que "estaven dins la llei però cercarien una altra solució". (Possiblement ho deia perquè en Mateu Ginard, en el ple demanà que les antenes mòbils es traslladin fora del casc urbà).

I el mateix dia, però al vespre, la mateixa emissora entrevistava l'entrenador i el president del Montuïri. Aquest deia que el pressupost era de 16 milions de pessetes (no euros). I la ràdio s'oferí a radiar algun partit.

N'Antònia Tous Cerdà va sofrir un accident amb un altre cotxe conduït per un estranger. Ella tenia la raó, però no hi hagué desgràcies personals.

Els pagesos diuen que ni a la Cooperativa ni a cap indret de Mallorca volen comprar blat perquè per comprar-lo l'han de mesclar amb l'ordi i a més, el volen pagar al preu de l'ordi. I així "en lloc d'esmolar, fan osques!"

L'única anècdota de la pujada a Lluc a peu de dia 7 de setembre fou (a més del cansament lògic) que anaren en autocar de Montuïri a Inca i sols hi va haver 12 persones de la vila. Això sí, tots tornaren satisfets.

ROBATORIS DE COTXES

PER QUÈ HEM DE COMPRAR COTXES SI A MONTUÏRI N'HI HA TANTS PER AGAFAR ??

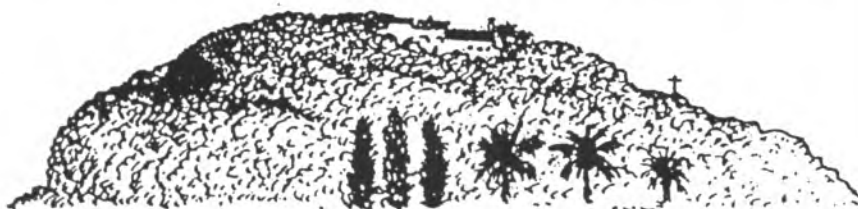
El passat 12 de setembre el batle Biel Matas va complir 35 anys. Pocs el felicitaren; així i tot és de desitjar que en compleixi molts més.

De bell nou els lladres aquest setembre passat han tornat entrar a cases de fora vila i del poble i se n'han duit molts d'electrodomèstics, altres ormeigs de més o manco valor, i fins i tot cassettes. Doblers n'han trobats pocs, però les destrosses han estat considerables.

És tanta la quantitat de residuos i brutor que aboquen o deixen escampats als voltants del punt vert que l'Ajuntament s'haurà de plantejar la possibilitat, com més aviat millor, de la seva ampliació.

EN XERRIM

Restaurant PUIG DE SANT MIQUEL

**Cuina mallorquina
Forn de llenya**

Ctra. de Manacor, km. 31 • Tlf. 64 63 14 • Montuïri

L'AJUNTAMENT INFORMA

Resum de l'acta de la sessió plenària ordinària celebrada dia 3 de setembre de 2002

Comunicacions de batlia

Es donà compte de les següents comunicacions de batlia:

- 1- Operació de crèdit amb "La Caixa".
- 2- Modificació de crèdit per crèdit extraordinari.
- 3- Acta de sessions de la Mancomunitat del Pla.
- 4- Consorci d'Informàtica Local.
- 5- Línia ADSL per a l'Ajuntament, Biblioteca i Molí des Fraret.
- 6- Documentació sobre Jornades Turístiques.
- 7- Convocatòria d'Assemblea de Municipis.
- 8- Festes locals per a 2003: Dia 25 d'agost (per esser diumenge el 24) i el primer dimarts després de Pasqua.

POS 2003: Camp de futbol d'herba

Per unanimitat s'acordà sol·licitar la inclusió de l'obra "Camp de futbol d'herba artificial" dins el Pla d'Obres i Serveis de 2003 per un pressupost de 743.019 euros, dels quals 222.905 serien d'aportació municipal i 520.113 de finançament (el 70%).

Patronat Municipal d'Esports

Amb 6 vots a favor i 4 abstencions fou aprovada la creació dels Estatuts pels quals es regirà el Patronat Municipal d'Esports, el qual tindrà al seu càrrec les instal·lacions municipals d'"Es Revolt", la seva conservació i utilització.

Designació de Conseller General a "Sa Nostra".

En representació de la Corporació Municipal s'acordà per 6 vots a favor i 4 en contra designar Gabriel Arbona Verger Conseller General a l'Assemblea General de "Sa Nostra", Caixa de Balears.

Projecte "Ventanilla única"

Amb la intenció d'oferir facilitats als habitants de Montuïri amb les seves relacions amb les Administracions Públiques (Estat i CAIB) sense necessitat de realitzar desplaçaments i actuacions innecessàries, per unanimitat es va acordar la implantació progressiva d'un sistema intercomunicat de registres.

Precs i preguntes

(Abans de començar-los el batlle explicà els informes presentats per l'arquitecte a l'entorn de la legalització de les obres "Fàtima Mir" respecte a les NNSS i les obres que es realitzen a Son Manera, sobre la seva adequació al projecte inicial).

1 (Ginard) Li agradaria tenir un llistat de les despeses de les festes patronals, desglossades per actes, si bé enguany no vol felicitar per la qualitat dels actes en general.

2 (id) Demana explicacions del per què cap representant de l'Ajuntament assistí a alguna entrega de trofeus. (Se li contesta que hi hagué un mal entès).

3 (id) L'idioma de Jordi LP era iniciativa seva o de l'empresa, perquè s'expressava sobretot en castellà. (Se li contesta que l'Ajuntament ho ignorava i que així era l'espectacle).

4 (id) Com es troba la redacció de les NNSS? Han cobrat una part i està fora de termini. Els arquitectes, però, hi estan fent feina.

5 (id) El punt verd de l'escorxador està molt brut i fet un desastre. (El batlle diu que avui s'ha aprovat un ajut pel seu manteniment. I per altra part la Mancomunitat ha tret una normativa de sancions).

6 (id) L'estat d'alguns camins veïnals es deplorable, sobretot el de Son Vaquer i el de l'Amarador, motiu pel qual es queixa pel seu manteniment. (El batlle diu que el BOIB ha tret 2 camins per arreglar-los i es mirará que també hi sien aquests dos). Ginard afegeix que no basta posar-hi terra, sinó la seva conservació.

7 (id) Es demana la construcció de l'escoleta infantil i una reparació a fons del Col·legi Joan Mas i Verd. S'ha demanat el projecte al CIM.

8 (id) Sobre les connexions noves al clavegueram, demana que l'equip de Govern garanteixi la correcta connexió i que sia garantida per un treballador d'aquí.

9 (id) A l'entorn dels concerts d'agost de "Fórmula Abierta" i "Café Quijano" demana quin és el deute que es té amb l'empresa, número d'entrades que es regalaren i per què, resultat econòmic, i altres. (El batlle li contesta que feia temps que no es feien concerts d'aquesta categoria i que varen éstar bé).

10 (id) Què va passar amb el pagaré entregat per l'Ajuntament a una entitat d'espectacles, a quina factura anava referida, concepte que era... el qual fou refusat per una entitat bancària. Era de l'any 2001.

11 (id) Exposava la situació d'agoixa en què viuen algunes famílies residents a l'entorn d'antenes de telefonia mòbil, tot i que existeixen dubtes científiques i tècniques sobre la seva repercussió saludable. Demana que se cerqui una altra ubicació si no tenen autorització expressa. (El batlle diu que ha demanat informes, concretament al Govern Balear, i se li contestà que la llei permet un 2 i té un 0'02%). Així i tot Ginard diu que la salut de les persones, física o de preocupació, està per damunt de tot i demana una prompta solució.

12 (id) Rebutja l'actitud tendenciosa, insultant, mai contrastada, sectària, de menyspreu cultural i fanàtica de Ràdio Montuïri i la nul·la participació de la gent del poble en els programes i en fa responsable a l'equip de Govern. I afegí que ja ho anunciaven abans de donar-li la concessió i així ha estat.

13 (Servera) Expressa diferents queixes sobre la conservació del Pou del Rei, si bé considera que la reforma està ben feta.

14 (id) Insisteix en què se senten queixes sobre el renou de camions en el seu pas pel carrer Ramon Llull. (El batlle diu haver-ho participat a Obres Públiques i haver-se fet comprovacions per inspectors amb bàscula a fi de controlar-ho).

15 (id) Manifesta queixes sobre el manteniment del carrer de Palma i el de s'Hostal. (El batlle diu que se cerquen solucions i que s'intenta comprar un tros de la casa de Can Verdura que entra dins el carrer, a fi d'arreglar-ho i que també ho proposarà a Antoni Pasqual).

16 (id) Demana solucions a l'aigua que baixa i inunda el pati de les Escoles. (El batlle diu que d'acord amb el Consorci d'Aigües es farà una 1ª fase l'any 2003 i es mirará de dur les aigües cap a la síquia de Son Pujol).

17 (id) Proposa la prohibició d'aparcar a carrers conflictius i que es traci una línia contínua que ho indiqui. I Verger afegeix que també es tenguí essent en aparcar a les cantonades, igual que es fa en mig de plaça.

Dels 10 matrimonis que enguany celebraven les noces d'or, el dia de l'homenatge durant les festes, 5 s'assegueren junts

Moment del dinar de les Persones Majors amb motiu de l'obertura de curs

Pujada a Lluc a peu

La nit de dissabte al diumenge, 7 al 8 de setembre, una dotzena de persones de Montuiri participaren a la pujada a Lluc a peu de la Part Forana, si bé sols feren a peu el recorregut Inca-Lluc, ja que ningú no s'atreví fer-ho des de la vila.

Dos concerts de la banda

El diumenges 8 i 15 de setembre la banda de música va oferir els dos concerts que té per costum interpretar després de les festes de Sant Bartomeu. Damunt els graons i davant el local de la tercera edat foren d'encant.

Conferència hort-ecològica

Dia 13 tengué lloc una xarrada-col·loqui dirigida per Gaspar Caballero en el local de l'escola de Música organitzada pel Patronat, sobre horticultura ecològica (parades de cretall). El local s'ompli, demostració que va interessar.

Sopar a la fresca

Dissabte dia 14, davant la piscina d'Es Dau més de 400 persones participaren a un sopar a la fresca a benefici de l'Escola de Música, organitzat també pel mateix Patronat.

Torrada en es Puig

Per ajudar a sufragar les despeses de l'adob de la teulada de l'església parroquial, un centenar de persones participaren a una torrada en el Puig, el vespre de dia 28 de setembre passat, la qual va esdevenir una vetlada agradable, sobretot per la fraternitat que va regnar tant durant la missa com en el sopar, el qual fou amenitzat desinteressadament per algunes colles de tamborers i xeremiers.

Tercera Edat

L'Associació de Persones Majors, va celebrar dia 22 amb un dinar a Cas

Carboner el començament de curs al que hi participaren la majoria de socis.

Dia 26, L'Associació de Gent Gran, de la mà de "La Caixa", va organitzar una excursió a Marineland i Aquaciti, de la què els participants retornaren molt satisfets.

Activitats: Tant una com altra associació han programat començar les activitats manuals durant aquest mes d'octubre i ambdues demanen al socis interessats que s'apunten a fin de poder assolir una millor distribució. En quan a gimàstica es té previst desenvolupar-la d'una manera semblant al curs passat.

Pròxim concert

La Coral de Sóller "Quinta Justa" i organitzat pel Patronat de Música oferirà un concert a l'església parroquial el proper 19 d'octubre i començarà a les 21'30h.

Glosa

En el sopar al Puig de Sant Miquel
a benefici de la Parròquia

Jo visc amb poques quimeres,
som ocult amb so pensar
i crec ser un bon cristià
i a Déu vull demanar
mos don força per pensar;
si podem col·laborar
amb s'obra que se farà;
orgullosos hem d'estar
que es rector pugui adobar
l'església, si hi ha goteres.

BIEL CERDÀ

PREFABRICATS

**FABRICACIÓ DE
BALUSTRADA I
BIGUES DE Tauló
IMITACIÓ FUSTA**

Servei de transport propi per a tota l'illa

Magatzem i oficina

Ctra. Palma-Manacor, km. 28,5 • 07230 Montuiri (Mallorca)
Tlfs. magatzem: 971 64 67 44 • 971 64 60 95
Tlf. particular: 971 64 61 73

Margalida Pocoví Cerdà, madò "Muro"

«En temps del Moviment no podíem dur fanal al carro ni ens permetien entrar els vespres dins la capital quan anàvem a vendre»

L'entrevistador és conscient –no es cansarà de repetir-ho– que les converses, els col·loquis que sosté amb els entrevistats, són la majoria de vegades amb persones majors. Hi ha unes quantes raons que ho motiven. Per exemple: una persona amb molts d'anys damunt les espatles, sol tenir moltes històries que contar del passat, sempre interessants. D'un passat que no hem viscut i que no tornarà. Es vol donar testimoni d'uns anys, una època que molts no coneixem. Ells l'han viscuda.

Amb el que ens conten es pot fer la història del nostre poble. Ara tenim encara l'oportunitat de parlar amb ells i l'hem d'aprofitar.

En alguna ocasió hem tingut la sort de tenir un canvi d'impressions amb alguna persona jove; però sempre ha estat difícil aconseguir-ho. El qui escriu desitja sincerament conèixer i donar a conèixer les inquietuds i aspiracions de la nostra joventut. Enam endarrerir del futur del nostre poble, no només del passat. Anem ara al nostre personatge.

Margalida Pocoví Cerdà va néixer a Montuïri al carrer del Sol –ens diu– l'any 1916. Té actualment 85 anys. Viuda. Varen esser quatre germans: Joan, Pere, Margalida i Catalina. Es

casà amb Joan Payeras –Cardaix– el 2 de juny de 1945. Té un fill, en Miquel, un nét i una néta.

La nostra interlocutora és molt voluntariosa i explícita donant-nos detalls de temps llunyans en què les condicions de vida eren molt diferents a les d'avui. Li agrada parlar del passat i recordar els anys de la seva joventut. Aquest mode de ser en les persones de la seva

edat, en ella és més notable encara.

Sap llegir i escriure i li demanam on va anar a classe.

– Oh! A escola hi vaig anar molt poc –ens diu–, només vaig anar amb la mestra "Rei" uns pocs anys; sí que és veritat que més endavant vaig anar un any o això a Ca ses Monges.

– **Què ens podeu dir de la mestra "Rei"?**

– Aquesta mestra estava i donava classes al carrer de Sant Bartomeu, a la casa on viu actualment Gabriel Sastre. Anys més tard es mudà al carrer d'Emili Pou, on també hi donà classes. Temps després la rellevà, ja era d'edat, una mestra de Canàries que nomia Magdalena Pons Palou. Anant amb aquesta vaig fer la primera comunió.

S'atura de conversar "fent sa mitja" abans de continuar.

– Sempre vaig dur el "Grado Preparatorio" –ens diu–, un llibre molt esquinçat amb les fulles a lloure.

– **Estiguéreu llogada de jove?**

– No, però fou com si hi estàs. Anava a jornal quasi cada dia i a alguna de les cases on anava hi estava llarg temps.

– **Quina feina era la vostra? Teníeu algun ofici?**

– Sempre vaig fer feina al camp i ho sabia fer tot, fins i tot estant amb l'amo en Ramon de Son Canals, treballant al Rafal Aixat, vaig tocar damunt l'era, una vegada en què hi batien tres bísties. Tu ho has viscut i saps que això era un treball molt delicat i que s'ha d'anar molt alerta.

– **Quina va ser la primera feina que féreu a jornal?**

– Tenia uns deu anys i vaig anar a recollir oliva amb un grup de nines de la meva edat a la muntanya, a una finca que li deien Can Perhom. Allà guanyava 1'70 pessetes cada dia, més una quantitat d'oli. els matins a trenc d'alba sentíem la madona que cridava: "Al·lotes, sopes".

– **Anàveu mantingudes?**

– Et diré: ens havíem de dur de ca

Ferreria Rafel Miralles

Més de 20 anys
treballant el ferro

Carr. Palma-Manacor s/n • Telf. 971 64 62 88 • Montuïri

nostra un talec de farina per pastar i fer nos el pa cada una de nosaltres. Tot l'aguaiat restant el posava la possessió.

– Durava molt, la temporada d'oliva?

– Sí, al menys un mes o dos; segons com venia l'any. Feia una fredor intensa, però aguantàvem. Els vespres a les cases vetllàvem un poc i ens ho passàvem molt bé. A Can Perhom hi vaig aprendre a ballar. Vaig esser una de les primeres que vaig sortir a ballar en aquell temps a Montuïri. Però havíem d'anar alerta a què no ho sabessin les monges. Malgrat no hi anàssim a classe.

– Sabem que aquests anys a què us referiu eren difícils. Podeu donar-nos alguns detalls?

– Ho han d'haver viscut per comprendre-ho. Només pensar quan en l'hivern anàvem a passar els blats o cavar faves, m'escarrufa. El tall de dones o al·lotes dúiem els peus i cames banyades fins al mig dia, si feia sol. Si no, tot el dia, només amb unes espardenyetes posades... No és creïble. Temps de molta feina i menjant sopes cada dia. De sol a sol. Però... érem joves i en sortíem. Et pots donar una idea de com eren aquells temps. Havíem de fer el cap molt viu.

– En què us divertíeu?

– Algun ball..., pocs; però sobretot amb el passeig dels diumenges el vespre per la plaça. Allò era extraordinari. No es veia a cada poble. Fins i tot venien joves d'altres pobles a passejar-se. Es donava el cas que a vegades plovia; idò sortíem a passejar amb el paraigua.

– En el temps de la vostra joventut, què desitjaven els joves? A què aspiraven? Quina era la vostra meta?

Queda un poc aturada, per contestar després.

– No puc dir el que desitjaven els altres, però jo volia casar-me amb un home a qui no li mancàs el jornal. En això jo hi sospirava. Puc dir que ho vaig aconseguir: el meu home era caminer.

– Com passau els dies actualment?

– M'agrada molt jugar a cartes i cada dia amb un grupet de la meua edat feim escambrins cada horabaixa una estona. També mir la TV. A vegades em passeig un poc, no m'avorresc. Per cert, vaig tenir l'oportunitat de visitar la residència de dia de Ca ses Monges i vaig romanre encantada. Ens saludàrem amb per-

sones d'edat que feina molt que no ens vèiem. Em feren molt de cas. Si hi estàs més a prop hi aniria a vegades per ajudar al personal que hi fa feina.

– Recordau algun ofici o costum desapareguts?

– Han canviat tant els temps i han desaparegut tantes coses... Una d'elles era quan anàvem a demanar forn per pastar el sendemà. "Posau-mos la primera fornada", deia la meua mare. A les tres o a les quatre de la dematinada sentíem tocar a les portes: "Escalfau l'aigua". Era el forner que avisava a les cases. Això avui fa rialles, però per a mi fou un temps feliç.

– Per què el considerau un temps feliç?

Respira fons.

– Llavors –ens diu– la feina era més dura. Havíem d'anar molt alerta a gastar una peça de quatre. És vera, però hi estàvem avesats. Si un dia pastàvem i fèiem una coca on uns cocarrois, era quasi una festa. Sabíem apreciar-ho. Ens conformàvem. Parl de mi i de les meves amistats; érem joves i ho dominàvem tot. Però, sobretot, els dies passaven tranquils. Els temps actuals són complicats. A través de la TV i els diaris, l'angoixa i les preocupacions estan a l'ordre

(Continua a la pàgina següent)

Milestone No 09862-6702: Caja y brazalete de acero inoxidable, cristal curvo de zafiro irrayable, corona a rosca, sumergible hasta 100 metros, incorpora cierre oculto con pulsadores de apertura de alta seguridad, disponible en modelos de señora y caballero.
www.mauricelacroix.com

M
MAURICE LACROIX
Switzerland
Tomorrow's Classics

(Ve de la pàgina anterior)

del dia. No pots deixar la clau al pany...

– Però sembla que duis un vida molt tranquil·la. De què us heu de preocupar?

– Tens raó. He volgut que et fessis una idea de com eren aquells temps. No em queix; no puc queixar-me. Sempre he tengut salut; no m'han sobrat els doblers, però tampoc m'han fet falta. No tenc enveja a ningú; amb el meu home sempre ens vàrem dur molt bé; l'he enyorat molt; ell i el meu fill sempre tengueren feina, i això m'ha donat una gran tranquil·litat.

– En es parèixer viviu tota sola. És del vostre gust aquesta soledat?

Està uns moments sense contestar.

– M'agrada molt la companyia, però quan morí el meu home em vaig acostumar a viure tota sola i ara ja m'hi he avuada.

Ordenam les quartilles abans de la següent pregunta.

– Quins foren els anys més feliços de la vostra vida?

Ens està mirant, però la seva mirada és perd més enfora.

– Els record molt bé –ens diu. Feia pocs anys que érem casats, érem joves, i amb el meu home i el nin que només tenia uns mesos, els diumenges anàvem a treballar a un quartó de terra que havíem comprat. Dinàvem i passàvem el dia allà sempre que podíem. Sí... era un temps feliç. No l'oblidaré mai.

Sembla que s'ha emocionat un poc, però es recobra.

– Us hagués agradat més dedicar-vos a una altra feina?

– No. Per què? A mi m'agradava molt el camp. A més, sortir a fer-hi feina era treballar dins un jardí. A la terra, llavors li teníem molt d'esment, donava gust veure-la i estar-hi. Abans de casar-me, a ca nostra teníem casa al poble, però vivíem a la caseta, al camp.

– Anàveu també a Ciutat a vendre amb el carro?

– Ja ho crec. Record que partíem el meu pare i jo devers el mig dia. Arribàvem a Ciutat entrada de nit, amb el carro carregat de "canastros" i altres productes del camp. En temps del Moviment no podíem dur fanal al carro. No ens permetien entrar els vespres dins la capital. Ens aturàvem a les afores, ens acomodàvem com podíem i dormíem dins el carro. A la dematinada, quan encara hi havia estels, el meu pare m'enviava a prendre lloc a la plaça. Una hora més tard ell arribava amb el carro i la somada. Quin temps aquells!

– Us ha tractat bé la vida?

– Sí; no em puc queixar. No he tengut problemes ni m'ha faltat mai la salut. He

tengut un fill. Amb el meu home ens duquem molt bé. He duit sempre una vida normal i sense preocupacions.

– Fa poc que han passat les festes de Sant Bartomeu. En la vostra joventut o infància, eren igual que ara?

– Sí. Les festes eren igual i les esperàvem amb il·lusió. El que ha canviat tal volta és el mode de ser de la gent. A més, van vestits d'un mode diferent de llavors. I ja que parlo de festes, voldria dir que enyor la festa del Corpus, amb aquell dia ple de llum, la solemne processó, la gent ben vestida, moltes finesstres endomassades, l'heura per damunt els carrers...

És inevitable i significatiu. En totes les entrevistes a la gent gran surt el camp i l'element humà sempre fortament lligats. Hi havia entre un i l'altre una mútua relació afectiva. Un li tenia esment; l'altre li donava les subsistències. Es complementaven. Qui ho pot negar? Avui la terra no està tan ben atesa com un temps, pels motius que sien.

Sembla com si la naturalesa, cansada de sofrir tants de mal tractes –pesticides, torrents eliminats o bruts, plàstics per tot arreu, noves urbanitzacions i carreretes que creen més brutor, sense comptar els milions de cotxes que contaminen l'aire–, començàs a reaccionar amb grans pluges, inundacions, calambruixades, huracans...

No oblidem que en certa manera el nostre planeta és com un ser viu; els nostres avis li tenien més respecte.

MIQUEL MARTORELL ARBONA

N Ò M I N A V I V A

I TU?
ON VOLS
ARRIBAR?

1
179
20
31

GENT DE CONFIANÇA

"SA NOSTRA"
CAIXA DE BALSARI

Hotel Rural Es Figueral Nou
Es Pati de Montuïri
Restaurant

*Diligent servei
Amb totes les comoditats
Acurada atenció al client
Servei de noces i banquets*

Ctra. Montuïri - Sant Joan, Km. 0'7 • Tel.: 64 67 64 • Montuïri

Poemes

La papallona

Observes la naturalesa fixament
i et pareix mudable.
Vida i mort se situen tan pròxims
que difícilment semblen contraris.

Enuncies entre parèntesi les teves
observacions
perquè només disposes del laboratori
dels teus ulls
i d'uns versos engrunats de magresa.

Veus com una papallona cau
sobre el fusell de l'aigua d'un solc
d'enciam.

A punt de morir la rescates
amb una fulla del mateix enciam,
com si es tractàs d'un rescat etern.
Just el juny i el sol sequen
les seves aletes de miques de nigul blanc,
però veus just que l'home escolti
el crit de totes les criatures.

Restitueixes un estat natural,
el posposes potser.
T'alinees de part de la vida,
i refàs tots els projectes
perquè, en aquest rescàt, creus rellevar
alguna mort germana o un dolor molt gran.

LLUÍS SERVERA SITJAR

Els valors morals

Per què avui en dia es té tan poc apreci als valors morals, com són la fe, l'esperança, la caritat i molts d'altres? Si els majors no ensenyem els bons camins, on aniran a parar els nostres descendents?

Què és d'hermosa l'esperança
i la fe ajuda a caminar.
La caritat és lloança
del qui la sap practicar.

Si tens fe i esperança
i practiques la caritat,
a la mar hi haurà bonança
per anar a l'eternitat.

Fe, esperança i caritat
són tres virtuts tan hermoses
com les flors més oloroses
que creixen dins el sembrat.

ANTÒNIA ADROVER

Gloses

Brutor a ses voreres

Pes camí vell de Porreres,
de Son Mut i Son Palou,
si hi vas amb un cotxe nou
no t'acostis a voreres
que hi ha tantes fonolleres
que es cotxes que fan carreres
sols no se sent es renou.

En el món hi ha jardins
més o manco ben cuidats;
a Montuiri n'han sembrats
per voreres i camins
i així casats o fadrins
podran anar enramellats

TÒFOL MASSANET

Al Patronat de Música

Estic a sa meta darrera
i em costa pena es pensar,
però es Patronat que hi ha
fa sa feina de primera,
i sa joventut espera
que la puguin ensenyar.
I ara os vull recordar
que tots junts hem de lluitar,
fent bonda i assajar;
i quan sortireu a tocar
per tot se recordarà
sa banda montuïrera.

BIEL CERDÀ

Carta al director

Sr. Director:

Fa uns dies he rebut una carta on se'm comunicava que he quedat finalista del premi del XI Concurs de Conte Curt Antoni Gomila-Sant Bartomeu 2002,

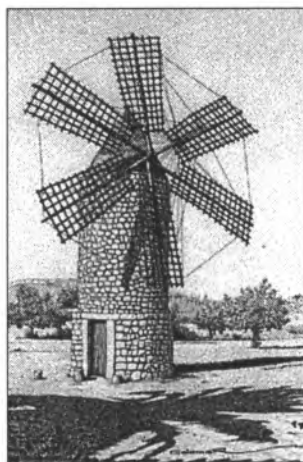
El motiu d'aquesta carta és donar-los les gràcies per aquesta distinció i la posterior publicació que diuen es farà. És especialment agradable per a mi, ja que em dedique a escriure narrativa curta, he guanyat uns 40 premis al País Valencià i a Catalunya; molts d'ells me'ls han publicat, però no havia publicat res encara a les Illes Balears, cosa que m'alegra que es faça.

Així com els felicite també per haver-se presentat 71 obres, com indiquen els retalls de periòdic que m'han enviat, una participació nombrosa procedent d'arreu dels territoris de parla catalana o valenciana o balear –com vulguen dir–.

Aprofite per demanar-los que quan publiquen el llibre m'ho comuniquen i m'enviïn algun exemplar.

Rosa Castelló i Morro

Onda (Castelló de la Plana)

PORRERES

AJUNTAMENT - PLANTA NOBLE
EXPOSICIÓ - MOSTRA

ColomaR

PLUMILLES - AIGUAFORTS - LITOGRAFIES - LINOGRAVATS

Del 24 al 31 d'octubre de 2002
Inauguració: dia 24 a les 20 hores

<http://www.infonegocio.com/fmj/colomar/index.htm>

HA COMENÇAT EL CURS ESCOLAR 2002-2003

18 professors donaran classe als 190 alumnes matriculats

La darrera setmana del més d'agost ens reunírem en el centre l'equip directiu per a començar a preparar les tasques d'aquest curs.

El Director (Pep M^a) s'encarregarà de telefonar al Batle perquè envii les brigades municipals i les dones de neteja, cridar a la Conselleria... La Cap d'Estudis (Jerònia Oliver), de coordinar els horaris, la programació general anual... El Secretari (Guillem Fiol) donarà entrada i sortida a tots els documents oficials, matricularà nous alumnes, prepararà les actes del Claustre i Consell Escolar...

Dilluns dia 2 de setembre ja hi som tots. Tenim cinc mestres E.I. que s'hauran de repartir 73 alumnes en quatre grups (dos grups de cinc anys amb 31 alumnes en total, un grup de quatre anys amb 15 alumnes i un grup de tres anys amb 27 alumnes. S'han fet gestions amb Inspecció Educativa per tal d'aconseguir una mestra mes E.I. Per a poder desdoblir el grup de tres anys. S'han repartit les tutories E.P. Amb un total de cent alumnes que corresponen 15 a primer curs, 21 a segon curs, 13 a tercer curs, 27 a quart curs, 18 a cinquè i 23 a sisè. També comptarem amb els especialistes d'anglès i responsable del programa xarxipèleg de música i tutora de cinquè, de religió, de P.T. (Pedagogia Terapèutica), de l'A.D. (Atenció a la Diversitat), de l'A.L. (Audició i Llenguatge) (aquesta encara no ha arribat

Moment de recreació en el pati de les Escoles, un dels primers dies d'aquest curs

i l'hauré de compartir amb Sineu i la pedagoga Maria que com l'any passat vindrà cada dilluns. A més, comptarem amb l'ajuda de na Petra (Assistent Social de la Mancomunitat) i de na Saleha (Mediadora cultural de la Mancomunitat).

Tindrem durant aquest curs servei de préstec de biblioteca cada dilluns de les 11'15h a les 12h per a tots els alumnes del centre i també romandrà oberta tots els dilluns, dimecres i dijous de 14 a 15h per a tots els alumnes del menjador (els que no queden al menjador, han d'avisar

l'encarregat), activitats d'Informàtica, els dijous de 14 a 15h per als alumnes que quedin al menjador.

Tindrem aquest curs una setmana cultural dedicada a la liter-natura. Aconseguirem que els arbres parlin? Què ens diran?

Revisar, adequar, posar al dia tots els PCC (Projectes curriculars) de totes les àrees: Matemàtiques, Medi, Llengua catalana, castellana, anglesa...

Hi haurà servei de menjador escolar per a 123 alumnes amb quatre monitors, dues cuineres i vuit mestres que cuidaran l'alimentació dels alumnes.

L'APIMA també ha programat les seves activitats per als dimarts i divendres horabaixa, per tal d'atendre els alumnes que els seus pares tenen feina.

No podem oblidar que la població escolar en el nostre poble ha crescut, els espais del nostre centre potser prest sien insuficients. Cal que els montuïrers recordem que els nostres també un dia emigraren, alguns quedaren, altres tornaren; ara som terra d'immigrants, abans castellans, ara marroquís, equatorians, anglesos o alemanys; tots són persones iguals; els petits tots parlen igual. Conservem la nostra identitat, la nostra cultura, però també deixem que la seva diversitat ens enriqueixi.

J. MA. MUNAR

Montuiri

971 646 460

Bar Can Pieres

HISTÒRIES DEL SEGLE XX A MONTUÏRI - XIV

Males relacions

En nom de la llibertat...jes prohibeix captà blat! Aquest era el títol de l'escrit que aparagué publicat, amb el pseudònim de Bellami, a la revista d'àmbit provincial *Verdad y Justicia* a finals del mes de juliol de 1931. L'article, utilitzant el llenguatge planer i polular de les rondalles, carregava, aspre i entenedor, contra el novell consistori republicà de la vila i molt particularment contra el seu president a qui tractava de demagog. Parlava de la llibertat com una cosa molt mala d'entendre i també feia esment al problema de la propietat. Continuava amb aquest fragment:

...I dit i fet: d'ordre del Sr. Batle o del Ajuntament o de tots dos, es prohibí que es pogués captar blat pels Sants Patrons del Poble, com es venia fent desde feia centenars d'anys, i com se segueix fent per molts de pobles de Mallorca a ont també hi ha entrada la República.

Es a dir, que de una plomada, sense aferrai a cap llei monàrquica ni republicana, es prohibeix lo sigüent:

Que es pugui captar.

Que es pugui fer llimosna.

¿I qui sou, senyors Consejals, ni senyor Batle que tengueu potestat damunt la bosse de tots els veinats del poble, si ells volen fer llimosna desde el portal de ca-seva?

¿Que vos pensau porer fer?

¿No veis que mes que anar contra la Iglesia anau contra la llibertat dels vostres paisans? ¿No sabeu que qui vol fer llimosna la farà a pesar de la vostra prohibició?

¿No sabeu que qui escup al Cel sempre reb la salivada al front?

¿No sabeu que hi ha més dies que llangonises i que sense les pluges del Cel ni naixerien els blats que sembraréu ni granarien les espigues a les vostres sementeres?...

Després es referia a la incongruència que esquerrans com en Rigo i en Bisbal casassin els seus fills per l'església i tornava elucubrar sobre la llibertat. Acabava d'aquesta manera:

...el blat que ha de tornar-se en el Pa divinal de la Sagrada Eucaristia, en aqueix pa divinal, que voldreu duguin als vostres fills, als vostres pares, a la

vostra esposa, cuan arribi a la vostra casa la hora tremenda de la Mort.

La resposta de l'Ajuntament fou immediata i la rèplica titulada *Hablando claro* era inserida en el setmanari Ciutadania, òrgan del Partit Republicà Federal, de dia 2 d'agost d'aquell 1931. Anava signada pel batle Joan Mas, el qual, en la publicació esmentada, identificava el pseudònim Bellami amb el rector del poble Gregori Barceló i es defensava dels seus atacs d'aquesta manera:

...Ahora bien. En cuanto a la prohibición de mendigar por las calles, es cierto que tal acuerdo existe, mas en cuanto a la prohibición de hacer limosna, el autor sabe que no y al decir esto demuestra la mala fe con que escribió este artículo y más lo demuestra al preguntar: ¿No sabeis que quien quiere hacer limosna la hará a pesar de vuestra prohibición? Precisamente porque sabemos esto fue porque se tomó tal acuerdo y por esto fue que al comunicarlo al Rdo. Cura Párroco le deciamos: Si V. quiere recoger limosna, puede hacer los pregones que crea convenientes, diciendo en que sitio deben entregarlas y persona que se hará cargo de ellas y esta Alcaldía no le cobrará nada por ello. ¿Es esto prohibir hacer limosna? ¿Porqué se lo calla sabiéndolo? ¿Será por odio que usted siente por este modesto Ayuntamiento?...

Tot aquest rebombori que traspuava les fites de la vila i es ventilava a publicacions impreses a Ciutat només era el principi d'un sense fi de desavinences que durant la República hi hagué entre l'Ajuntament i el clergat del poble. La corporació municipal, de vocació laica i amb ganes de superar anys i més anys de poder absolut de l'església, va adoptar un seguit de resolucions que afectaren l'economia i la influència de la parròquia. Va prohibir la *volta des blat* on, de casa en casa, els capellans captaven blat o doblers. L'aportació municipal a les festes religioses quedà suprimida. El control de l'ensenyament per part de l'església va disminuir considerablement amb la construcció de les escoles públiques. Es va plantejar la possibilitat d'utilitzar part de l'edifici rectoral per am-

pliar la plaça Major. I encara més desacord i desavinences que enfrontaren acarnissadament els dos estaments implicats. Les mesures adoptades pel consistori republicà eren contestades damunt la trona, sobretot pel rector Barceló i el vicari Torrens, ambdós eferescents antirepublicans, amb uns sermons incendiaris que feien xiular les orelles. La rèplica a aquestes acalorades homilies polítiques s'aclaria a la premsa, amb escrits signats pel batle Collet, i als mítings de la societat republicana.

Una de les moltes discrepàncies que hi hagué entre els capellans i l'ajuntament republicà va ocórrer a principis de l'any 1934. També ho deixà escrit mon pare al seu diari. Succéi que el consistori acordà retirar la consignació que l'escolà rebia pel manteniment del rellotge de l'església. A partir d'ara la feina s'encomanà al saig municipal. Així les coses, resultà que el rector prohibí terminantment que l'agutzil entràs a la part superior del temple parroquial i clar, sense que ningú li donàs corda, el rellotge que marcava el ritme de la vida montuïrera s'aturà. Això indignà els esquerrans de la vila i un vespre, després d'un míting a la societat republicana, un grup dels assistents a l'acte es plantà davant la rectoria i, emparats per la fosca, insultaren el rector Gregori Barceló.

-Aixeca't Gori a posar el rellotge en marxa!

-Et farem fugir a pedrades!

-Porrerenc!

-Nas de xot!

Dels insults es passà a les amenaces d'afusellament i d'incendiar la rectoria.

-Anau a cercar una llauna de petroli!

L'arribada del batle Collet amb la Guàrdia Civil calmà els ànims i dispersà els renouers.

Les coses tira a tira s'anaven complicant i les postures de dretes i esquerres cada vegada més radicals i irreconciliables. Ambdós bàndols, encara que enfilats al mateix turó, duien vides paral·leles i un abisme infranquejable s'anava cavant dins el poble, tot esperant, de forma inconscient, el desastre.

ANDREU BENESTRUC

Fonts bibliogràfiques:

MAS MIRALLES, Guillem, MATEU SOCIAS, Antoni. *La guerra civil a Montuïri*. Edicions Documenta Balear.

BIBLIOTEQUES DE MALLORCA

CENTRE COORDINADOR

Biblioteca Municipal de Montuïri

NOVETATS BIBLIOGRÀFIQUES

Ruhrberg, Karl.- *Arte del siglo XX: pintura.*

Qui barata, el cap es grata: els refranys i les frases fetes a l'escola.

Amades, Joan.- *Calendari de refranys.*

Estivill, Eduard.- *Nen, a dormir.*

Cirer, Joan C.- *L'economia d'Eivissa i Formentera en el segle XX.*

Nadal, Antoni.- *El teatre mallorquí del segle XX.*

Martin, Nieves.- *13 excursions senzilles per les Illes Balears per a fer amb la família.*

Garcia, Jordi.- *Cocollibre: experiència d'animació a la lectura.*

Pierrey, Pascal.- *Juegos de agua.*

Alcover, Antoni M.- *Aplec de rondaies mallorquines d'En Jordi d'es Racó.*

Gstrein, N.- *Los años ingleses.*

Riera, Miquel Angel.- *Andreu Milà.*

Estaràs, Rafael.- *Cançoner d'un viatge.*

Carol, M.- *Les seduccions de Júlia.*

Ferrer, Antoni-Lluc.- *La missió del capità.*

Torrent, Ferran.- *Societat limitada.*

Sampedro, José L.- *La sonrisa etrusca.*

Aldecoa, J.- *El enigma.*

Ruiz, Luis M.- *Obertura Francesa.*

Rosselló, Guillem.- *El senyor de tots els somnis.*

Massot i Muntaner, Biel.- *Per a tu: emocions i sentiments.*

Vicens, Antònia.- *Lluny del tren.*

Queffélec, Yann.- *Osmosi.*

Castillo, David.- *No miris enrere.*

A la Biblioteca hi podeu trobar també:

- Revistes, premsa, videos, compacts...
- Servei de préstec.
- Préstec interbibliotecari.
- Servei de fotocopiadora.

HORARI

De dilluns a divendres: de les 17 a les 20 h.
Dissabtes: de les 10 a les 13 h.

Consell de Mallorca

EN ES PATI DE MONTUÏRI FOU PRESENTAT JOESCRIC.COM

El nou portal literari, una finestreta oberta per a la llengua catalana

L'obra dels nous creadors es podrà llegir arreu del món

Amb l'objectiu de mantenir un portal literari obert a la nostra llengua, el passat dia 26 de setembre en "Es Pati de Montuïri" el professor de Filosofia de la UIB, Francesc Torres, va presentar el portal "JoEscrib.com", una finestreta oberta al món per a llengua catalana, iniciativa dirigida per ell mateix i fundada per l'empresari Vicenç Grande, amb el patrocini de "Drac Hotels", el qual suposarà un suport explícit per a la llengua catalana dins un escenari immens de la xarxa, i a la vegada un estímul per als creadors en la mateixa llengua de Ramon Llull, sovint constrenyits per colossals dificultats a l'hora de donar a conèixer la seva obra, com també esdevindrà una prova eficaç per dotar l'idioma català de la projecció i el prestigi avalat per vuit segles d'història.

"Cal que els ciutadans prenguem veritadera consciència que som els autèntics protagonistes de presència de la nostra llengua en tots els àmbits. Hem d'exercir activament els nostres drets lingüístics, especialment el d'usar la nostra llengua en les relacions orals i escrites en tot tipus d'organismes", digué el mateix professor i afegí: "Dintre d'aquesta línia volem fer una proposta i oferir la possibilitat de publicar noves creacions d'àmbit divers i, en aquesta situació, l'entusiasme és un factor a tenir en compte".

I el promotor, Grande, comentava que "hi ha mola gent que no és professional i que en un determinat moment de la seva vida ha escrit una poesia o fet una novel·la o redactat o un conte i no té ocasió de veure-ho publicat. Aprofitant les no-

El batle de Montuïri, el conseller de Cultura, la consellera de Cultura del Consell, els directors generals de Política Lingüística i de presidència, la regidora de Cultura i altres

ves tecnologies i per donar projecció al català, oferim una bona eina perquè això sigui possible". I en resposta a una pregunta sobre els requisits exigibles contestà: "L'única condició per poder publicar és que no hi hagi pornografia i tampoc violència, ja que és un portal obert a tothom".

En el concurs de "JoEscrib.com" s'estableixen tres premis de 3.000 euros cada un i la publicació de 500 exemplars; i tres accessits de 1.000 euros, sobre novel·la, poesia i conte.

A l'acte de presentació s'entregaren els premis de la primera edició en llen-

gua castellana "YoEscribo.com", de la qual en foren guanyadors autors espanyols, argentins i cubans. Participaren en aquest acte, entre altres, personalitats locals i autonòmiques, del món de la cultura, amb el batle de Montuïri, Gabriel Matas; el conseller de Cultura, Damià Pons; la consellera de Cultura del Consell, Mª Antònia Vadell; el director General de Política Lingüística, Joan Melià; el director general de Presidència, Pere Fullana, i la regidora de Cultura del nostre Ajuntament, Maria Verger.

O. ARBONA

bar

Ca na Poeta

music

Carrer Major, 7 • Telf. 64 65 29 • Montuïri

ST. JOAN Mª VIANNEY DE LIMA: PARRÒQUIA FUNDADA PER D. BERNAT

Ara, després de 45 anys, passa a ser regida per capellans peruans

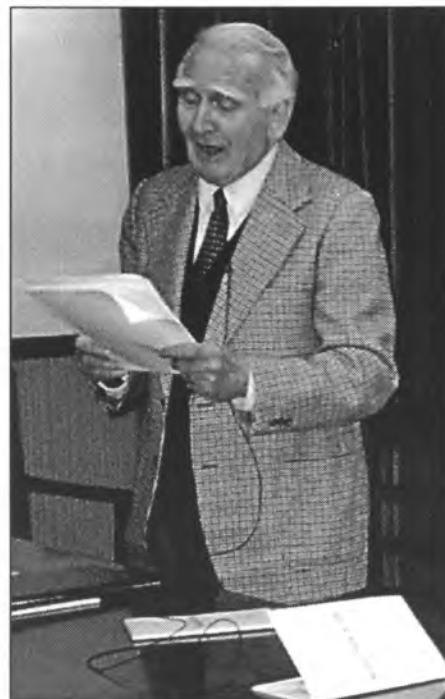
En parlar a qualsevol montuïrer d'arrel de D. Bernat, fàcilment endevina de qui es tracta... Amb motiu del cinquantenari de Bona Pau, fins i tot els més joves l'han pogut conèixer un poc més de prop. Mn. Bernat Martorell Nicolau, després d'una trentena d'anys al Perú, s'ha tornat fer familiar a Montuïri.

Des de 1952 a 1956 havia estat, primer vicari i llavors rector de la parròquia de Montuïri. Els més granats el recorden jove, intrèpid, cordial. Feina i bon humor, ell els feia anar acompanyats. I si no, recordau la restauració de l'interior de l'església..., o aquella innocentada que aconseguia omplir la Sala Mariana de gom en gom, perquè llavors només sortís el "dimoni" a dir: Molts d'anys!

Anys d'Exercicis i Cursets de Cristiandat, de Missions i de celebracions massives; anys d'un gran protagonisme de l'Església en qualsevol esdeveniment del poble; però que D. Bernat sabé conduir amb senzillesa, facilitant la continuació de la seva tasca evangèlica per part dels capellans joves que els succeïren. Anys de les primeres passes de Bona Pau, anys del camí d'Es Puig, etc.

Aquest bon home partia cap a la zona de Yauyos (Perú) –més tard convertit en Prelatura– enviat pel Bisbe de Mallorca, juntament amb tres capellans més. Els rebia braços oberts l'arquebisbe de Lima, el Cardenal Juan Landázuri Ricketts. Ell, però, just al cap d'un any, passava a la mateixa ciutat de Lima, on el Cardenal li ofería els inicis d'una nova parròquia a Magdalena del Mar, zona creuada per les Avingudes Brasil i Javier Prado.

Dia 12 d'agost de 1957, es fundava la parròquia de "San Juan Mª Vianney", a la planta baixa d'una casa normal i familiar, al "Parque González Prada". Allà mateix se celebrava missa cada dia; i els diumenges, al jardí de la mateixa casa parroquial, s'hi muntava un altar per a les diferents celebracions de l'Eucaristia, que augmentaven al ritme del creixement de la població. No resultava difícil aleshores l'aglomeració de la gent, degut a l'exemple del parc on tranquil·lament es podia aturar el tràfic. I les altres tasques pastorals es podien dur a terme d'una forma oberta i familiar. La casa servia de vivenda per als capellans, però també disposava d'instal·lacions elementals per atendre les activitats pròpies d'una parròquia. Així mateix es disposava d'un solar

D. Bernat a Montuïri amb motiu dels 50 anys de Bona Pau

considerable anomenat "el terreno" a l'avinguda Javier Prado, on al cap de 26 anys s'hi edificaria l'actual església. I així s'utilitzà aquest sistema fins a l'any 1983, quan era consagrada la nova església, i s'inauguraven les noves dependències parroquials.

Una funció molt important de la parròquia de Lima, fou esser casa d'acollida per als capellans i religiosos mallorquins destinats a diferents missions del Perú. Cal remarcar que, just entre 1950 i 1974, passaren per aquell país 58 capellans mallorquins. Era el fruit de l'exemple dels primers "pares", com D. Bernat; i de l'empenta que donà el Bisbe de Mallorca, D. Jesús Enciso, fundant l'Institut Apostòlic Juníper Serra. També la casa de Lima fou centre d'atenció per a molts altres capellans diocesans, que sempre eren rebuts com a ca seva, amb la noblesa i la generosa hospitalitat de D. Bernat.

Pels anys 1960, se li havien unit per col·laborar a la nova parròquia, dos capellans més: Miquel Rosselló, i Antoni Ramis, aquest molt conegut i estimat

Levi's

DIESEL

Avirex

Lee

MANS

L'Almoïna, 30 · Tlf. 971 16 84 56

Porreres

AVIA

CAT

ART

DIESEL

adidas

Era poc després de 1960, a Perú, D. Bernat, al mig. A la seva dreta, la seva germana, Sor Gemma (†), que juntament amb D Antoni Ramis (†) (abans, vicari de Montuiri) havien anat allà a exercir la seva tasca missionera

Bartomeu Tauler, qui després fou rector de Montuiri, (a l'esquerra) a Perú amb tres sacerdots mallorquins i el bisbe Teodor Úbeda (a la dreta) que havia anat a visitar-los. Era el 1976. El tres capellans són: Bartomeu Morey, Cecil Buele i Francesc Suárez

dels montuïrers: tots dos ja han passat a la Casa del Pare. D. Toni Ramis tingué, per tant, molt a veure amb els inicis de "San Juan Mª Vianney", encara que la seva principal tasca al Perú fou la parròquia de "Santa Cruz" a la ciutat de Trujillo. Ell, des de Trujillo (a 520 quilòmetres de la capital) continuà sempre preocupat per les persones i per les famílies cristianes que havia animat a Lima; com, certament, mantingué sempre fermes els vincles que l'unien amb tantes persones a qui havia aconsellat a distintes parròquies de Mallorca, relació que cuidà de forma constant, recordant detalls, preocupant-se de cada un, mantenint correspondència...

D. Bernat havia estat rector de "San Juan Mª Vianney" fins a l'any 1971; per tant, uns catorze anys. Llavors, seguiria a altres parròquies, com Ancón, i amb altres tasques pastorals; fins que devers el 1987 tornava a Mallorca, per incorporar-se a la diòcesi d'origen.

El motiu d'aquestes recordances, per a molts ben conegudes, és el fet que –precisament el 15 de setembre prop passat– la parròquia que havia fundat D. Bernat l'any 1957, ha estat deixada pels mallorquins, que l'havien regida durant 45 anys. I que sigui jo mateix el qui faig surar aquesta memòria obeeix a la comanda del director de **Bona Pau**, que m'ha fet recordar que vaig estar a la Serra nord del Perú (Contumazà i Cascas) des de 1969 fins a 1977. Aquells anys, so-

bretot quan arribava l'època de pluges (gener-abril) solíem anar a passar uns tres setmanes a la parròquia "mallorquina" de Lima, i allà vaig poder ser testimoni de la qualitat humana i de la cordial acollida de Bernat Martorell. Ell, i els capellans que el seguiren, feren possible que poguéssim descansar i també ens poguéssim posar al dia amb curssets de teologia actual que cada any es donaven a Lima. De llavors ençà, quan ens trobam i parlam d'aquelles eixides, és com si formàssim part d'una família molt peculiar, que permet una gran confiança. D. Bernat sempre m'ha encoratjat en les meves tasques, i sempre m'ha

contagiats el seu testimoni i la seva amistat sacerdotal.

Gràcies, Bernat! Que perduri la vostra llavor que va restant anònima "la teva i la de tan bons companys", ja que féreu la vostra feina amb tal desprendiment, que ara tot: il·lusions, suors, llàgrimes, vida, comunitats, evangelització, acció social, instal·lacions, col·legi, etc. es converteix en un fruit madur, entregat a l'arquidiòcesi de Lima, sense retreure ni demanar res com a retorn.

BARTOMEU TAULER VALENS

Vicari episcopal de Palma

Flor de Murta

Venda de pienso per a cans, moixos i aus

Flors i plantes

C/ Palma, 163

Tif. 971 64 65 90

Montuiri

Parades en crestell i sopar a la fresca vegetarià

Organitzat pel Patronat de Música de Montuïri, el passat el dia 13 de setembre va tenir lloc als baixos de l'Ajuntament una xerrada col·loqui referent a sistemes de conreus ecològics amb el títol *Parades en Crestall*. Per complementar-ho dissabte dia 14 tengué lloc un sopar a la fresca vegetarià, el qual es va celebrar a la piscina de Es Dau.

Inicià aquesta xerrada-col·loqui Mateu Rigo, president de la dita entitat, el qual començà la seva intervenció agraint la nostra assistència i fent un poc d'història dels actes culturals que ve organitzant, des de fa uns anys, el Patronat.

"Enguany pensarem amb l'equilibri biològic -digué en Mateu- i donar a conèixer com l'home emprant tants de productes químics i verinosos el romp". Presentà els conferencians Gaspar Caballero i Tomàs Martínez, experimentats i entesos en aquests mètodes de produir hortalisses i fruites sense haver d'emprar productes tòxics.

Si esquitxam emprant insecticides enverinam el corc o cuc, i a aquest, seguint el procés natural, se'l menja un ocell el qual, estant enverinat, pot morir.

En aquest aspecte l'entès Tomàs Martínez va explicar com l'home ja fa més de 10.000 anys va anar convertint boscos en conradís. Aquest fet, o sigui quan aprengué de conrear cavant, ja va començar, encara que poc, a modificar

La conferència dels entesos Gaspar Caballero i Tomàs Martínez va captar l'atenció i l'interès dels oients que omplien la sala

l'equilibri natural.

L'equilibri natural és una successió de fets. A un bosc, si no hi hagués animals herbívors que mengen vegetació, aquesta prendria molta força i els arbres i plantes s'expandirien envaint extensions de terra fèrtil. Si els animals herbívors no tenguessin enemics carnívors que regulassin la seva reproducció destruirien la vegetació. Arriba un moment que fins i tot el bosc es desfan al llarg de milers d'anys, emperò deixen les seves restes que es descomponen i que tornen

matèria orgànica. Ve a ésser com un reciclant que ressurgeix vegetació. Vet aquí el procés i equilibri natural. Sobre aquest tema hi ha molt per explicar i que jo no sé.

Gaspar Caballero, entès i molt experimentat, fa més de vint anys que es dedica a assessorar gent interessada i ensenyar a col·legis, el qual vengué aquí, a Montuïri, al l'hivernacle, que fa uns anys es va construir al col·legi *Joan Mas Verd*, hi va donar classes de com construir parades, obtenir el fertilitzant en base a la fermentació de palles barrejades amb fems, com aplicar aquest *compostatge* al terreny. Fins i tot ha estat a Cuba per donar a conèixer les seves experiències d'aquesta modalitat de produir hortalisses. Basat amb les seves experiències i resultats obtinguts, mitjançant diapositives i vídeos, va exposar les seves teories.

Com els pagesos vells sabem, abans d'implantar-se les noves maneres de regadiu, com són aspersió, degoteig, fertirrigació, exudació..., perquè l'aigua s'escampi equitativament s'havia d'anivellar la parada i perquè no sortís l'aigua de rec es feia un crestell al voltant d'ella.

Actualment, tot i que s'anivelli el terreny, amb els sistemes de regadiu esmentats no es fa necessari construir un bon crestell.

Restaurant
JARDINES

Especialitat en cuina Mallorquina

Ctra. Palma - Manacor Km. 29.320
07230 - MONTUÏRI - Tel: 971 64 41 01

El cretall consisteix amb un llom de terra que si estan un al costat de l'altre són solcs d'hort. El que deim solcar a l'hort és el cretallar o sigui construir cretalls. Quan hi ha una certa distància entre ells, com a un metre, és una parada i així és com feim una parada de planter, una parada d'enciam, una parada de cebes...

Els camps que ens mostraren amb vídeo i diapositives els esmentats entesos difereixen en què el cretall és la parada i el seu voltant està un pas pla cobert amb palla. El sistema de rec per exudació ho permet.

Per adobar la terra s'utilitzen composts en base de primer fermentar al fens i palles i que una vegada fermentats són uns fens negreus, nets i sense olor. Mitjançant vídeo també ens mostraren com de dins un galliner els excrements de les gallines estaven molt pitjats i amb un motocultor-fresadora s'afluixaven i s'esmicolaven, Barrejats aquest fens amb palles es fa un caramull a un lloc adient i es banyen: així fermentem. Durant la fermentació la temperatura a l'interior del femer arriba a assolir una temperatura de 70°. Quan ha acabat el fermentat naturalment refreden, es deixen reposar un cert temps i ja tenim un compostatge molt complet. Aquest conté els nutrients necessaris per a les plantes créixer i produir abundants fruits. Són d'admirar les hortalisses que amb tal sistema s'aconsegueixen sense fer mal al medi ambient ni al terreny sinó que l'enriqueix

Per no trepitjar la parada i a més con-

trolar plagues i ha una manera de col·locar *bovedilles* de test planes al mig d'ella. A davall hi van els llimacs que després es poden fàcilment agafar i donar a les gallines. I com per dins el forats de totxo s'hi amaguen al caragolins, els quals, com que estan concentrats a un lloc, també son fàcils de recollir i donar a les ànneres.

Per controlar els insectes, mosques, moscards s'hi intercalen plantes trampa aromàtiques: alfabaguera, clavell de moro, rosa mística... A més d'aquesta misió ornem i embelleixen l'hortet.

Al sopar a la fresca vegetarià que tingué lloc a la piscina des Dau s'hi apuntaren més de quatre-centes persones. El menú tot vegetaria fou tot un èxit de bon gust. Són bastants el plats que sense posar ingredient de procedència animal, carn o peix, es poden elaborar. Les *Cuineres Sense Fronteres* que ho prepararen realment estan d'enhonorabona. Tot un art culinari. Basta dir que el menú constava d'11 varietats. Hi havia: ensalada a la vinagreta, revoles de blada, formatge tendre arrebossat, espaguetis amb salsa, fideus de soia, arròs amb prunes, ensalada russa i uns quants plats més sense comptar el dolços i fruites.

Acabat el sopar es varen rifar uns quadres o dibuixos d'en Mateu Rigo. Feta la rifa en Mateu va tenir paraules d'elogi a les persones que cuinaren i enllestiren el sopar i que tothom es pogués sadollar d'un menjar bo, sa i digestiu. Amb molt d'encert se les va donar a les persones que ho prepararen el nom de: *Cuineres*

Sense Fronteres. Realment aquest menú es pot presentar a qualsevol lloc del món i per tot arreu serà molt apreciat. Seguidament es pronunciaren unes paraules d'agraïment per la seva col·laboració a l'Ajuntament de Montuiri, a la Conselleria de Cultura, al Consell i a tots al assistents per la seva participació. Després i per pair el sopar, ball al compàs d'uns conjunts musicals integrats per joves que havien après solfeig i sonar l'instrument musical a l'Escola de Música de Montuiri.

I encara allò més gratificant i digne de lloança –segons m'informà en Mateu– és que des de fa tres anys els beneficis que s'obtenen van a parar a través d'una ONG a llocs del món que més ho necessiten. L'altra any se n'anaren a Nicaragua i al Marroc. L'any passat a Palestina. El primer any que férem sopar, es feu un repartiment entre les necessitats del Patronat i la Parròquia. Enguany el benefici es destinarà a l'adquisició d'un piano per a l'Escola de Música.

SION NICOLAU

Agrimontuiri
S.L.

Lamborghini

Ctra. Palma - Artá, Km. 28 - 07230 Montuiri
Telf. 971 161 523 Fax 971 161 524 Telf. 607 301 144

Ortopèdia MANACOR

Àngel
Ascaso
García

TÈCNIC
ORTOPÈDIC

Plaça Rector Rubí, 3
Tlf. 971 552 614
Fax 971 462036
07500 Manacor

LA FOTO DE MITJAN SEGLE

Abeurador

Amb corriola, cadena i dos poals fermats un a cada cap, a mitjan segle passat encara es podia treure aigua del Pou del Rei, la qual, després, tant es podia transportar amb depòsits o envasaments o abocada dins l'abeurador que hi havia al costat i, així com succeïx en aquest cas, associar la set del bestiar.

Aquell horabaixa de l'estiu de 1946 s'hi trobava un "Saio" que abeurava els bous mentre un petit ca anava d'un lloc a l'altre fent companyia tant a l'amo com als mateixos animals.

Han passat 56 anys i els temps són molt diferents.

Possiblement la bella estampa que aleshores es podia contemplar no es pugui repetir mai més.

Records d'infantesa

Manca d'experiència

Devers els anys 50 se sembraven diferents varietats de blat: *Barba Pillo Mort, Ronsona, Xeixa, Valencià Roig*, si bé aquest darrer era, de per sí, d'inferior categoria malgrat granàs bé, a no ser que l'any vengués molt bé i aleshores en feien molts de quilos per quarterada.

Això em recorda que en certa ocasió mestre Pep Lladó Fiol, el Ferrer d'Alcoraia, va dur a moldre a la farinera una partida d'aquest *Valencià Roig*. Quan el vaig veure (aleshores jo era un bergantell) amb raó, bona fe, poca experiència, el to inadequat i com si el renyàs li vaig dir: *Quin blat més dolent que heu duit. No n'havia vist cap mai de més magre; sabeu que ho és de lleig! La farina serà molt dolenta.* Com si em

recreàs li ho vaig dir unes quantes vegades, fins que mestre Pep digué: *Bé, bé; em feis farina i prou.*

Quan mestre Pep se'n va haver anat mon pare em digué: *No havies d'haver menyspreat el blat d'aquesta manera en aquest home. No és culpa seva si el blat és mal granat. Tal vegada no en té d'altre. Si tens un quants d'al·lots has de moldre el blat que tens. Així com li has maltractat el seu gra, no sé si tornarà pus.*

No sé si va ser per la manera com li vaig dir o perquè va venir així, de fet mestre Pep no tornà mai més.

Em va servir de lliçó. Entre la passada de mon pare i el greu que em va saber l'error que havia fet, em va quedar

gravat per a sempre.

En canvi, si li hagués dit: *Mestre Pep: es veu que aquest blat jeia i ha granat malament, però contra el temps no podem lluitar. Sort que vós en teniu; n'hi ha d'altres que estan més malament, que no en tenen de cap casta. Farem la farina tan bé com puguem. Qui fa tot quan sap no està obligat a més.*

Possiblement m'hauria dit: *No et preocupis, moleu el blat, la farina no es perdrà, ens la menjarem així com sigui.*

Diuen que l'experiència és un article molt car. Quan la tens, saps el que et costa. No es pot dir sempre allò que un pensa, però sempre s'ha de pensar què és diu. Aquest fet demostra que el contingut, encara que sia veritat, si la manera de dir-ho no és la correcta, el resultat pot ésser dolent.

JOAN GOMILA JAUME

Entre alumnes

Era un dia qualsevol de l'any 1960 quan aquest grupet de vuit al·lots de les Escoles, que anaven a classe amb don Melchor, volien començar un partit de futbol en el pati. Es retiraren un poc de la resta i davant la casa del conserge i al costat de l'edifici escolar es varen fotografiar. Ells són: (d'esquerra a dreta) (drets): Biel Manera "Serral", Gaspar Sastre "Xinet", Joan Martorell "de s'Estany", Miquel Gomila "Mitos"; (acotats): Joan Antoni Ramonell "Matxo" (†), Miquel Payeras "Muro", Bartomeu Pocoví "de cas Saig" i Pere Sampol "Sampol".

Nota del patronat

"Sopar a la Fresca", organitzat pel Patronat de Música

El segon cap de setmana del mes de setembre el Patronat de Música tornà a organitzar l'habitual "Sopar a la Fresca" integrat en dos actes: una conferència sobre "Horticultura ecològica" a càrrec de Gaspar Caballero a les instal·lacions de l'Escola de Música i el propi sopar a la Piscina Es Dau.

La conferència va comptar amb un nombrós grup d'assistents que gaudiren d'una exposició molt ben sistematitzada del que és l'organització en parades d'un hort variat i frondós cultivat atenent a la rotació de les hortalisses, la disposició de plantes aromàtiques i la utilització de compost, facilitadors d'un equilibri ecològic. Hortalisses que inspiraren un menú que fou divers i vegetarià. Els dolços, elaborats amb farina i fruits secs ecològics, proporcionaren la nota dolça al sopar.

També actuaren tres grups musicals: "Skacs al Rei" i "Els blauets de Bonany" integrats, entre d'altres, per alguns músics de la Banda de Música; i "No diguis Dois". Entre tots tres aportaren una nota roquera, d'ska i de balada a la vetllada. Ho feren gratuïtament.

Els 400 menús servits han aportat 3.085,73 € que es destinaran a l'adquisició d'un piano electrònic i material didàctic per a l'Escola de Música.

Des d'aquestes línies el Patronat de Música vol agrair la col·laboració desinteressada de totes les persones que fan possible aquest sopar així com l'assistència de totes aquelles que any rera any han confiat amb nosaltres. Gràcies per la vostra generositat.

Seguridad y Limpiezas, S.A.

Gremio de Albañiles, 14

Tlfs. 29 50 92 - 29 50 66 - 20 63 11
Pol. Son Castelló 07009 Palma de Mallorca

Restaurant

Es Molí d'en Perons

Tlf. 971 64 60 99 • Carrer Molinar, 51 • Montuïri

El Montuïri comença la temporada 2002-2003 amb optimisme

Puntualment, dia 1 de setembre passat començava la lliga a Tercera Nacional, si bé el Montuïri no la va iniciar amb l'èxit desitjat, encara que una vegada posats en forma, els jugadors hauran d'oferir una millor imatge, i al final –ho suposam sincerament– no tendran cap dificultat per continuar dins aquesta difícil categoria nacional. Ara encara no es pot aventurar massa, però l'interès demostrat en les cinc jornades d'aquest mes, sobretot la darrera, fan augurar una digna classificació. Aquests foren els resultats:

Montuïri, 1 - Platges de Calvià, 2

Als 16 minuts del partit inaugural el Montuïri estrenava el marcador de la lliga gràcies a un gol de falta directa a l'escaire de Tomeu Verger, però un altre en contra, en temps de descompte de la primera meitat i un més a la segona, rompien l'esperançador inici de la lliga.

Constància 5 - Montuïri, 2

El Constància es va mostrar superior en quan a nivell de joc, però el Montuïri va donar la cara al llarg dels 90 minuts. Marcà el primer i el darrer gol de l'encontre i lluità sempre amb entusiasme.

Així celebraven els jugadors el primer gol de la lliga 2002-2003, obra de Tomeu Verger

Ferrioler, 4 - Montuïri, 0

Un flux Montuïri es va haver de rendir davant un animós Ferrioler que no tengué cap dificultat per aconseguir aquest marcador, del qual tres gols foren a la segona meitat.

Montuïri, 1 - Peguera, 1

De no haver fallat tantes ocasions, el Montuïri s'hauria proclamat guanyador net d'un partit que el Peguera empatà gràcies al gol aconseguit als 4 minuts de la primera meitat i més tenint present que ja es va entreveure un millorament dels locals. Així i tot fou el primer punt assolit.

Sant Rafel, 0 - Montuïri, 0

El Montuïri va merèixer més que un empat, ja que a part de dominar tot el partit va fallar un penal en el minut 87. Després de 5 partits és el penúltim de la classificació amb sols 2 punts.

2ª regional

Montuïri, 1 - At. Peguera, 1
Son Ferrer, 0 - Montuïri, 1
Montuïri, 4 - Sa Vileta, 2

Juvenil

Montuïri, 2 - At. Balears, 2

Aleví F-7

Sineu, 2 - Montuïri, 2
Montuïri, 3 - Cardassar, 2

caixa
JOVE

GOVERN DE LES ILLES BALEARS
CARTE JOVE EURO-26
4508 5012 3456 7890
VISA Electron

**Estalvia't pasta,
per la cara**

GOVERN DE LES ILLES BALEARS
Conselleria de Benestar Social
Direcció General de Joventut

"la Caixa"

Restaurant
PUIG DE SANT MIQUEL

**Cuina mallorquina
Forn de llenya**

Ctra. de Manacor, km. 31 • Tlf. 64 63 14 • Montuïri

4 equips de bàsquet femení en competició

S'han produït canvis en la directiva, entrenadors i jugadores

La temporada de bàsquet 2002-2003 està a punt de començar. Ja s'han elaborat els calendaris els quals assenyalen que el proper 13 d'octubre es jugarà el primer partit la lliga a 1ª Autonòmica i el següent dia 19 la resta de les categories.

Pel que fa a Montuïri, un any més sols hi participaran al·lotes del sexe femení, ja que als masculins, al nostre poble, sembla que el bàsquet no és per a ells. Hi ha hagut alguns canvis en la composició de la directiva i entrenadors, però en l'aspecte més positiu hem de dir que seran quatre els equips que hi participaran: 1ª Autonòmica, Cadet, Infantil i Mini.

Com a terreny de joc, aquesta temporada hauran de tornar emprar el de la pista d'Es Dau, ja que el polideportiu d'Es Revolt encara no està cabat ni es preveu que sia a curt termini. Esperem, però, que no s'allargui massa.

La Junta Directiva està integrada així: Guillem Morlà, Teresa Nicolau, Vicenç Alcolea, Mª Magdalena Serra, Bel Bauçà, Miquel Barceló, Joan Rosselló i Joana Rigo.

A final de setembre passat aquestes eren les composicions del quatre equips:

Mini

Cati Rosselló, Francisca Mª Bennassar, Teresa Sastre, Aida Alcolea, Francisca Mª Miralles, Mª Teresa Gomila, Margalida Fiol, Antònia Mª Cerdà, Azucena Garcia, Guadalupe Linares, Júlia Puig i Rosa Bosch.
Entrenador: Cati Miralles i **Delegat:** Encarna Mayol.

Infantil

Mª Rosa Camps, Antònia Martorell, Jero Bergas, Cati Fullana, Mercè Martínez, Elionor Serra, Mª Antònia Ribes, Antònia Ribes i Joana Gayà.
Entrenador: Miquel Llull i **Delegat:** Gabriel Nigorra.

Cadet

Mª Joana Mayol, Sílvia Barceló, Maria Garí, Cati Garí, Antònia Estany, Aina Mª Matas, Maria Bauçà, Mª Magdalena Gayà, Marina Valls i Noelia Esteruelas.
Entrenador: Maria Mayol i **Delegat:** Cati Font.

1ª Autonòmica

Aina Anglada, Joana Mª Gomila, Mª Àngels Zapata, Aina Fernàndez, Cati Mascaró, Mª Francisca Gomila, Lina Morlà, Maria Àngels Jiménez, Tita Mayol, Lluçia Bosch, Joana Mª Beltran i Maribel Pocoví.
Entrenador: Kike Gallizo i **Delegat:** Cristina Oliver.

Així estava fa un any. Avui ja s'ha avançat un poc més

LAPIS

joies per a tots

- Taller propi artesanal
- Gran varietat de dissenys i preus
- Certificat de garantia i autenticitat

Obert 7 dies a la setmana, de 9,00 a 19,00 h.

Ctra. Palma - Manacor, Km 28 • 07230 Montuïri, Illes Balears
Tlf. 971 16 16 00 • Fax 971 64 64 27 • www.lapis.com.tr • palma@lapis.com.tr

Visita als malalts

De bell nou reemprenem la tasca de la visita als malalts en el marc del Primer Divendres de Mes. També aquest curs volem dur a terme aquesta tasca pastoral, perquè els malalts són una força evangèlica dins l'Església i dintre del món. Aprofitam per comunicar que, a més a més dels malalts que normalment visitam, els qui vulguin ser visitats que parlin en les persones encarregades o que ens ho comuniquin a la rectoria.

Reunió prebaptismal

El dijous, dia 3, a les 21h, a la rectoria, tendrem la reunió prebaptismal. Hi són convidats tots els pares i els padrins dels infants que han de ser batejats durant els mesos d'Octubre, Novembre i Desembre.

Baptismes comunitaris

El diumenge dia 13 d'Octubre a les 18h celebrarem el sagrament del baptisme.

Volem informar que els baptismes seran el segon diumenge de cada mes i també es podrà celebrar en l'Eucaristia del diumenge, de les 12h, excepte el diumenge que celebrem la Missa amb els nins que serà el quart diumenge de cada mes.

Catequesi de pre-comunió i comunió

El proper dimecres dia 16 d'Octubre a les 18h començarà la catequesi de pre-comunió i de comunió. Animam als pares i mares a interessar-se per l'educació religiosa dels seus fills. Per tal motiu els convocam a la primera reunió de pares que serà el dimecres dia 9 a les 21h a la rectoria.

Missa amb nins

El darrer diumenge de cada mes l'Eucaristia de les 12h serà amb nins. Es a dir, serà una celebració més infantil a on els nins de la catequesi tindrà un especial protagonisme. Demanam als pares dels nins de la catequesi que els acompanyin per tal de celebrar conjuntament la seva fe.

Grup de montuïrers que la nit del 7 al 8 de setembre passat participaren a la pujada a Lluc a peu de la Part Forana de Mallorca

El Domund

Amb el lema Jesús ens crida al relleu missioner, dia 20 d'Octubre se celebrarà la jornada del Domund. La col·lecta que es farà aquest diumenge serà destinada íntegrament als missioners i missioneres que treballen arreu del món anunciant la Bona Nova de Jesús. Els qui vulgueu col·laborar d'una manera especial podeu fer-ho ingressant els vostres donatius als comptes bancaris o passar per la rectoria.

Canvi d'hora

Està previst que la nit del dia 26 al 27 d'octubre es canviï d'hora. Al darrer Consell Parroquial s'acordà que mantindrem l'horari de misses fins la data indicada. En conseqüència el dissabte

dia 26 la missa serà a les 21h i el diumenge serà a les 12 i a les 20h.

Festa de Tots Sants.

Con ja es costum en la tradició cristiana, el primer de Novembre és la festivitat de Tots Sants.

L'horari de misses serà com el dels diumenges: a les 12 i a les 20h, i a les 16h se celebrarà una Eucaristia en sufragi dels nostres difunts, al mateix cementeri.

Fidels difunts.

El dia 2 de Novembre celebrarem la festivitat dels fidels difunts. A les 20h a l'església se celebrarà l'Eucaristia en sufragi de tots els difunts de la nostra parròquia.

Vós manteniu la meva llàntia encesa, Déu meu*

Ser llum en el món significa ajudar els altres a veure-hi més clar perquè puguin identificar el valor de les persones, de les coses i de la mateixa vida. Deixar-se il·luminar per la llum de Jesús és fer la veritat en un mateix, fent desaparèixer tota falsedat i hipocresia. Deixar-se il·luminar per la llum de Jesús es fer possible que creixi en el cor la bondat, la tendresa, la misericòrdia; és fer possible que tot el bé que roman adormit en el cor desperti a la vida perquè esdevengui esperança per als altres.

*) Salm 17.

Demografia

Setembre de 2002

Naixements

31 d'agost.- Francesc Manera Sansó, fill de Francesc i de Margalida.

10 de Setembre.- Jaume Verger Fiol, fill de Miquel i Margalida.

Matrimonis

Dia 28.- Fernando Gómez González amb Vicenta Villar Cuenca.

Temps passat

10 anys enrere
Octubre de 1992

Fracàs d'un pacte de govern

Els 4 partits amb representació municipal (PP, PSOE, CB i PSM) no varen ser capaços de posar-se d'acord per establir un pacte de govern, malgrat que uns i altres oferiren explicacions justificatives segons el punt de vista de cadascun.

25 anys enrere
Octubre de 1977
Nou Rector

Dia 16 d'octubre de 1977 va iniciar la seva tasca com a rector de Montuïri el Pare Miquel Lliteras, si bé va haver d'alternar la seva tasca a Montuïri amb la de Sant Honorat, ja que era Missioner del Sagrats Cors.

50 anys enrere
Octubre de 1952
L'Ajuntament a Lluc

Per tal de tornar la visita que la Mare de Déu de Lluc havia fet a Montuïri l'any 1948, l'Ajuntament en nom del poble anà a Lluc el 26 d'octubre de 1952 i allà, amb la presència de 150 montuïrers, es va entregar un pergami nomenat a la Verge de Lluc presidenta honorària de Corporació Municipal de Montuïri.

100 anys enrere
Octubre de 1902
Despeses de lactància

Per al cap de casa Bernat Manera Jaume, l'Ajuntament a la sessió de dia 21 d'octubre de 1902 va acordar abonar-li 30 pessees per a les despeses de lletar una filla seva bessona durant dos mesos.

Pluviometria

Setembre de 2002

Dia	1	0'2 litres m ²
"	2	7'3 " "
"	12	0'4 " "
"	13	3'8 " "
"	18	0'2 " "
"	23	6'2 " "
"	24	0'1 " "
Total	18'2	" "

Noces d'argent

24 Setembre 1977

Antoni Moll Bernat (de Palma) amb Catalina Mayol Barceló (Matgina)

15 Octubre 1977

Vicenç Vaquer Verger "Rua" amb Catalina Ferrer Ribas (Xorri)

Cuinar en casa

Coca de bescuit

Ingredients

9 ous • 9 unces de sucre pols • 200 gs. de bescuit • Un poc de clovella de llimona rallada • El suc d'una taronja.

Elaboració

Remanar els vermells tot sols bastant de temps; llavors continuar remenant amb el sucre pols. Posar-hi el suc de taronja i després el bescuit picat amb amb la picadora una vegada llevat la pell. Meclar-ho tot i enforar.

MARIA JUAN (CAN LLANERES)

Apotecaries

6 Octubre Porreres	27 Octubre Ariany
13 " St. Joan	3 Nobre. Montuïri
20 " Vilafranca	

Glosa

Un bon metge

Per glosar em 'grada entonar com si fos un "fandanguillo".

Es quinze anys sé que les fa i encara ho puc recordar, aquest metge vam trobar, molt contents vàrem quedar. Jo ho dic p'es qui hi vulgui anar, és: Toni Garcia Trujillo.

Per noltros és es millor de tots ets altres que hi ha; és molt franc en so xerrar, li agrada tot, contar-ho, i a Montuïri n'hi ha que van a visitar-lo.

Un consell les vull donar, jo el conec i en puc xerrar; segur que les curarà; quasi ho puc assegurar, si no deixen de veurer-lo.

Molts de pics solem xerrar, li agrada molt es caçar i escriure qualche cançó; si hi té res de glosador, d'això no en vàrem parlar, que després de llegir-ho ho farà coneixedor; tal volta em contestarà.

AMADOR FONT

VERGER

MATERIALS DE CONSTRUCCIÓ

Ctra. Montuïri a Porreres, Km.1 • Tel. 971 646 695 • Fax 971 161 503

MONTUÏRI

